

Israel n-ar fi putut face toate aceste lucruri fără ajutorul lui Dumnezeu. Dar pentru că Dumnezeu le-a poruncit, nu doar că au putut intra în țară, dar au și rămas acolo sute de ani. Dumnezeu le-a dat pământul și ei l-au folosit. Dumnezeu l-a luat de la canaaniți și l-a dat altora pentru că, de fapt, era pământul Lui și avea tot dreptul asupra lui.

Adevărul acesta ar trebui aplicat și în viețile noastre. Acționăm cumva ca și cum am avea ceva ce ne aparține și nimeni, nici măcar Dumnezeu, nu ne poate lua acest lucru?

- Psalmul 100:3 – oamenii

Acesta este un verset minunat care descrie preocuparea și grija pe care le are Dumnezeu față de noi. Nu ni-L prezintă pe Dumnezeu ca pe un stăpân crud, ca pe o divinitate rece și distantă sau ca pe un spirit de neatins, ci ni-L prezintă ca pe un păstor. Dumnezeu se află atât în mijlocul poporului Său, cât și pe tronul Său de slavă. Prin Duhul Sfânt, El stă cu turma Lui, ne cunoaște nevoile, dorințele, știe care ne sunt resursele și vrea să ne călăuzească în orice lucru ca să putem rămâne pe pășunea Lui verde și bogată, fără să ne îndepărtăm pe tărâmurile periculoase.

Mulți cred că toți oamenii îi aparțin lui Dumnezeu. Ei își justifică astfel neacceptarea unei vieți de creștin devotat, afirmând că ei cred că Dumnezeu îi consideră pe toți oamenii egali, indiferent de poziția ocupată de aceștia față de El. Biblia spune, într-adevăr, că Dumnezeu ne-a creat pe toți și că toți îi aparținem, dar *în sensul creației*. Creștinii devotați îi aparțin lui Dumnezeu într-un mod mai profund.

Multe lucruri s-ar schimba dacă noi ne-am obișnui să gândim că Dumnezeu este proprietarul a tot ce avem. În consecință, noi nu mai suntem abilitați să gândim că banii noștri sunt în afara autorității lui Dumnezeu și putem face ce vrem cu ei. Dacă vom fi convinși de faptul că Dumnezeu este proprietarul a tot ceea ce avem noi, vom începe orice proiect personal cu descoperirea voinței Lui pentru noi. Vom afla, astfel, că trebuie să fim darnici cu banii noștri pentru că ei *nu sunt ai noștri*.

ROLUL NOSTRU

1 Corinteni 3: 6 – Pavel – Apolo- noi ADMINISTRAM – noi "sadim" și "udam"

Ceea ce face Dumnezeu cu resursele pe care I le punem la dispoziție este treaba Lui.

II. Dumnezeu este proprietarul Răscumparării salvatoare

- 1Corinteni 6:20

Prețul la care Pavel se referă a fost, desigur, moartea lui Isus pe cruce. La un moment dat, pe când Se afla pe cruce, El a strigat „S-a isprăvit!”. Poate că a vorbit în aramaică sau ebraică, ori poate chiar în greacă, pe care probabil o cunoștea scriitorul Scripturii care, totuși, a înregistrat strigătul Lui folosind cuvântul grecesc *tetelestai*. Acest cuvânt a fost găsit ștampilat pe documentele de vânzări ale vremii și care însemna „plătit în întregime”. Isus a transmis că misiunea Lui a fost dusă până la capăt și, astfel, lucrarea de răscumpărare a fost încheiată. Sângele lui Isus Hristos i-a răscumpărat pe oameni de sub robia păcatului, de sub tortura morții și din legătura răului.